

[Pla Kjørsgaard]

fentlige børnepasning styrkes. Børnepasningsområdet skal efter Fremskridtspartiets mening privatiseres. Det er urimeligt, at lavere indtægtsgrupper skal finansiere højere indtægtsgrupperes forbrug.

I lovforslaget om borgernes ret til en hurtig og forsvarlig sagsbehandling har Socialdemokratiet også sørget for, at det offentlige personaleforbrug skal have mulighed for at vokse. Her har man på lignende vis pakket det ind. Det hedder i bemærkningerne til lovforslaget: »I særlige situationer, hvor ventetiderne er helt urimelig lange, kan der blive tale om midlertidig ansættelse af personale, men det må antages, at det kun vil være nødvendigt i meget begrænset omfang, og da kun i en overgangsfase.«

Det har vi desværre hørt så mange gange før, hvor det har vist sig ikke at holde stik. Det har vist sig at være noget blivende.

Den offentlige sektor bliver ikke effektiv, hvis det med et trylleslag vedtages, at nu skal ekspeditions- og sagsbehandlingstiden i den offentlige sektor være kortere end tidligere. Det, der er galt med den form for tænkning, er, at den mangler erkendelsen af, at den offentlige sektors manglende effektivitet ikke skyldes, at de offentligt ansatte er onde eller dovne, selvfølgelig er de ikke det. Den offentlige sektors ineffektivitet og dårlige evner til at yde service af høj kvalitet skyldes derimod dens opbygning. I dag indeholder den offentlige sektor ingen incitamenter til konstant at være effektiv og omkostningsbevidst, og det kommer den heller ikke til, hvis Socialdemokratiets forslag vedtages i de udformninger, som foreligger her.

Lada bliver jo ikke en bedre bil end en Mercedes, blot fordi det russiske parlament vedtager, at Ladafabrikkerne skal forhøje kvaliteten og tilføres dobbelt så mange ressourcer som tidligere. Ressourcerne vil blive misbrugt, så længe der ikke eksisterer tilskyndelse til at være omkostningsbevidst.

Et stort problem, Socialdemokratiets forslag ikke giver mulighed for at løse, er spørgsmålet om ulighed i informationsmængden mellem forbrugeren og udbyderen. På det frie marked er der også stor ulighed i informationsmængden mellem forbruger og udbyder, men dér kommer konkurrencen forbrugeren til hjælp.

Hvis man ikke stoler på de oplysninger, man f.eks. får hos sin automekaniker, kan man altid søge uvildige oplysninger hos en anden, og man kan endda vælge at lade sin bil reparere hos den anden. Derfor vil konkurrencen altid tilskynde til, at der gives den bedste ydelse.

I den offentlige sektor er det anderledes, idet ydelserne i den offentlige sektor er monopoliseret. Det vil sige, at hvis en offentlig institution yder en dårlig service, så bliver den ikke straffet ved, at forbrugerne skifter til konkurrenten, idet forbrugeren ikke kan skifte, da der er tale om et politisk monopol.

Af samme grund har offentlige institutioner ingen tilskyndelse til at yde en optimal service.

Det eneste, der kan gøre planøkonomiske institutioner effektive, er, at de bliver underlagt markedsforhold, hvilket for øvrigt også er det eneste, der kan skabe ordentlige forhold for de ansatte.

Hvem er tilfreds med at være ansat i en institution, der bruger fantastisk mange ressourcer på at fremstille serviceydelser og produkter af meget lav kvalitet? Det er med andre ord konkurrencemulighederne for, at forbrugerne kan vælge alternativer, der er brug for.

Den engelske regering har erkendt, at det er strukturelle forhold, altså planøkonomi, der gør den offentlige sektor ineffektiv. Derfor indeholder det engelske oplæg mange elementer til strukturelle ændringer, der vil effektivisere den offentlige sektor. Hovedsubstanten i det engelske oplæg er ikke – i modsætning til det danske Socialdemokratis kopi – hensigtserklæringer og planbestemmelser om, at der skal være bestemte frister, ekspeditionstider og lignende. I England erkender man, at det er indførelse af markedsforhold på forskellige niveauer, der vil effektivisere den offentlige sektor.

Hvis Socialdemokratiets oplæg havde medført, at der skal indføres konkurrence mellem forskellige offentlige institutioner, og at langt flere institutioner skulle privatiseres til gavn for forbrugerne, så ville Fremskridtspartiet have været langt, langt mere positiv over for disse forslag.

Beslutningsforslaget om borgernes rettigheder i forhold til retsvæsenet indeholder absolut mange positive elementer. Fremskridtspartiet er principielt enig i, at sagsbehandlingstiden inden for retsvæsenet skal reduceres markant.